

ROSTUCHARSKI (2) *ai*

o oraz a *jasne*.

sg m N rostucharski (1). \diamond *f N* rostucharskå (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: rostrucharski.

Przymiotnik od „rostucharz” ‘handlarz koni lub niewolników’; dotyczący poprawiania wyglądu sprzedawanego towaru (2) : Mangonicus, Smukierski/ Rostuchárski/ álbo co ku wyftrychnieniu á wyfmuknieniu należy. Mangonium, Nauká roftuchárska álbo wyfmuknienia á ku skupności przirządzona [lege: przyrządzenia]. Mącz 207d.

Synonim: smukierski.

AĆ